

De Dorpswandelaar nr. 11

Wandelen kan heel boeiend zijn, verrassend ook, sportief natuurlijk, maar ook saai en soms intrigerend. Om met het laatste te beginnen, een paar dagen geleden wandelde ik door een stille boslaan, nee, niet door het bos, maar door een boomomzoomde fraaie weg. Het weer was prachtig en ik kuierde op het dooie gemakje van boom tot boom terwijl ik genoot van de vogels, de bloemen en de vaak prachtige boomstammen met hun vergroeiingen van takken, verzamelingen van korst- en andere mossen en kleurschakeringen in hun basten en schorsen. In de verte zag ik een vrouw naderen. Ze zag mij en verdween daarop schielijk. Even later overkwam mij hetzelfde. Een vrouw op de fiets. Ze zag mij, remde af en verdween naar links een ander pad in. Even nog dacht ik "Die wonen daar ergens, wat een bofferds" maar toen ik omkeek en nog een fietsend vrouwmens ontwaarde dat toen ze mij zag kijken eveneens verkoos een andere richting in te gaan dan de mijne, wist ik het zeker. Een man alleen, kuiierend tussen bomen, betekent mogelijk gevaar en dus ontwijken. Het gaf me een naar gevoel dat ik pas kwijt raakte toen ik weer op drukkeren straten was aangekomen. Daar zag ik geen ontwijkend gedrag meer, maar juist een voorduwend en -dringend gedrag van (veel) vrouwmensen ten opzichte van manmensen. Opzij, opzij, opzij man, je hebt hier niets te zoeken. Wordt "bosjesman" of zoiets ...

Ik vraag me sindsdien dan ook af waar een man alleen nog kan komen? Op markten en in winkelstraten is hij een sta-in-de-weg, in de natuur een stopteken.

Een heel andere wandeling maakte ik een paar dagen later door enkele nieuwerwetsige woonwijken waar voornamelijk gewoond en geslapen wordt. SAAI! Niemand te zien, alles rustig, tuintjes keurig aangeharkt, auto's voor zover ze er waren blinkend geparkeerd voor hun garages, stoepen bladvrij, SAAI, tot ik een auto ontwaarde met daarop de tekst: Rooiersboomrooierij. Ik ben even stil blijven staan om die tekst nogmaals tot mij te nemen. Wat een woord! Prachtige vondst. Ik sprak het woord een paar keer uit om het te proeven, rooiersboomrooierij ... rooiersboomrooierij. Het was een spelletje dat ik altijd al graag speelde als ik onderweg was. Dan keek ik op de kentekenplaten van passerende auto's, waarbij me opviel dat het vooral Belgische kentekens waren die leuke, rare en soms ook dubieuze woorden opleverde. (A dirty mind is a joy forever) Ook de beschrijvingen van vrachtauto's leverden soms hilarische teksten op zoals die van de firma Lekk die gespecialiseerd was in - u raadt het al - oplossen van waterproblemen.

Terwijl ik verder liep in de saaie woonwijk probeerde ik me te herinneren welke krankjoreme woordcombinaties ik nog wist omdat ze gewoon te gek waren, of juist heel scherp of bizar leuk. Uit mijn vroege legertijd wist ik nog een paar kekke namen van dominee-aalmoezeniers. De eerste die ik hoorde was dominee De Heer van Babyloniënbroek. Later ontmoette ik dominee van Boven en weer later ene dominee Vroom. Een vriendje had te maken met dominee Zondag. Nu ik de smaak te pakken had, leek het wel alsof ik klant bij de hiervoor genoemde firma Lekk was geworden, zoveel merkwaardige naam-werkcombinaties borrelden opeens in me op. Zoals die van huisarts Griep en wie kent deze niet, weervrouw Diana Woei, de ABN Amro bankier Rijkman Groenink en royalty journalist Peter van der Vorst.

Ik heb ze ooit ook opgeschreven die rare ontdekkingen op deuren en ramen die mijn vrouw en ik zagen op onze vakantietochten. Zo weet ik nog goed dat we in een Noord Hollands stadje "Bakker - uw slager" zagen staan en elders "Slager van der Ham" vonden. Zaadhandel Pik en Poot-Pedicure zijn ook schitterend, maar wel heel bijzonder zijn deze die je je nauwelijks in het echt kunt voorstellen, maar ze bestaan: Dr. Pricker (arts) en Folter - rijexaminator. Heel toepasselijk en keurig heetten in onze zoekende ogen kapper van Haaren, van der Zaag Timmerbedrijf en tot slot deze: Petra Worst ... uiteraard ... Slagerij.

Inmiddels had ik de weg terug naar huis weer gevonden en kwam ik langs het museum Dungen-Dingen. Kent u dat? Het bestaat en staat op de Leenderweg in een monumentaal pandje dat van

achteren helemaal is uitgebouwd omdat het barstensvol staat met "dingen van toen" Je moet een afspraak maken om er binnen te mogen, maar als je nostalgisch van aard bent, dan is het daar een paradijsje voor je. Dungen-Dingen, what's in a name!. Maar ja, daar ging het deze saaie wandeling eigenlijk ook over: What's in a name. Daarom nog even ginnegappen over Gynaecoloog Lips, Tandarts Wortelboer, Dr. Slager en Orthodontist Beugelboer.

Dit was mijn elfde dorpswandeling-vertelling. En zoals het hoort met het gekkengetal 11, eentje met een dubbelgek verhaal over de "bosjesman" en over rare naam-werkcombies. Zelf vind ik dat nu het moment is aangebroken om er even van tussen te gaan. Even de accu opladen, even mooie dingen zien, even lekker vreemd eten proeven en even andere mensen zien en ontmoeten. Wie weet wat me dat weer oplevert aan stof voor nieuwe wandelingen. Ik ben er weg van dus... Toedeloeloe allemaal. Tot later

De ... Dorpswandelaar